

عنوان مقاله:

مدیریت شهری و ارتقای حقوق شهروندان

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

رضا محمدی - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد کرمانشاه

سیدبابک حسینی فیروزآبادی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد ملایر

خلاصه مقاله:

بحث در خصوص حقوق شهروندی، خود یک بحث مستقل و جامع است. ضوابط و مقررات شهر یا به تعبیر دیگر حقوق شهری در صورت انطباق با اصل بهره مندی که در عبارت حقوق شهروندی خلاصه می گردد، بسیار کارآمد ارزیابی می شوند. نتایج بررسی مجموعه مقررات شهری و طرح های توسعه و عمران مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران از تاریخ تاسیس تاکنون، حاکی است که متأسفانه چنین رویکردی در مجموعه ضوابط و مقررات عمومی شهری کمتر دیده شده است. یک شهروند یک عضو رسمی یک شهر، ایالت یا کشور است. این دیدگاه، حقوق و مسیولیت هایی را به شهروند یاد آور می شود که در قانون پیش بینی و تدوین شده است. از نظر حقوقی جامعه نیازمند وجود مقرراتی است که روابط تجاری، اموال، مالکیت، شهرسازی، سیاسی و حتی مسایل خانوادگی را در نظر گرفته و سامان دهد. از این رو از دید شهری موضوع حقوق شهروندی، روابط مردم شهر، حقوق و تکالیف آنان در برابر یکدیگر و اصول و هدفها و وظایف و روش انجام آن است. در واقع حقوق شهروندی آمیخته است از وظایف و مسیولیت های شهروندان در قبال یکدیگر، شهرو دولت یا قوای حاکم و مملکت و همچنین حقوق و امتیازاتی که وظیفه آن حقوق بر عهده مدیران شهری (شهرداری)، دولت یا به طور کلی قوای حاکم می باشد. به مجموعه این حقوق و مسیولیت ها، حقوق شهروندی اطلاق میشود. حقوق شهروندی در قرون اخیر از مباحث پررونق و پرمناقشه ی دو حوزه ی حقوق و علوم سیاسی بوده است و شکل گیری آن هم زمان با تحولات اجتماعی برجسته ای صورت گرفته است. اگرچه در ابتدای تاریخ شهروندی مدرن، شهروندی و حقوق مترتب بر آن، صرفاً در چارچوب رابطه ی فرد و دولت - ملت تعریف میشد. امروز همگام با تحولات اجتماعی گسترده از جمله سلطه ی سرمایه داری و ظهور جنبشهای اجتماعی شهری، حاشیه نشینی فضایی و اجتماعی شهرنشینان محروم و نیز پدیده ی جهانی شدن و جریان سیال جمعیت، تفسیرهای جدیدتری از شهروندی مورد توجه محافل اجتماعی، آکادمیک و در نتیجه سیاسی قرار گرفته است. این مقاله، ضمن بررسی مفهوم شهروندی و تاریخچه ی آن، مروری بر آرا و نظریات اندیشمندان در باب شهروندی دارد. سپس اقسام رویکردهای نظری در مورد شهروندی و تفاوت های آنها بررسی میشود و بالاخره مفهوم حق شهرنشینی طرح میشود که به عنوان شکل جدیدی از حقوق شهروندی مطرح شده که بیش از آن که مبتنی بر عضویت در اجتماع سیاسی باشد بر اشتراک در سکونت در محدوده ی جغرافیای خاص اشاره دارد. حق شهرنشینی با تأکیدی که بر حق کاربری فضا برای ساکنان شهر دارد، شهرنشینان را تا مقام هنرمندانی که زندگی روزمره ی آنها حیات شهری را همچون اثری هنری خلق می کند؛ ارتقا میدهد

کلمات کلیدی:

مدیریت شهری، قوانین مقررات، حقوق شهروندی، شهرنشینی، حق شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/647996>

